

Nr 4 14/1 92

OMEGA 42

SÄLLSKAPET

KASSÖREN HAR ORDET.

Som en utav initiativtagarna till Omega 42 Sällskapet är det med stor glädje jag kan konstatera att vi nu har 77 medlemmar och 64 båtar i Sällskapet.

De flesta båtar finns i Stockholmsområdet och det är inte ovanligt att flera familjer delar på en båt.

Vi har fått tre nya medlemmar som bygger en ny 42:a. Intresset för båten är stort och för närvarande byggs hela 5 båtar.

Medlemsavgiften för 1992 är 100 kr, ägare men vi har nöjet att skicka med 4 st dekaler á 5 kr. Totalt 120 kr. Dessa märken passar utmärkt att klístra på båtens fribord i aktern och på bilen.

Glöm inte ange båtnr och namn på båten när Du betalar. Vi saknar fortfarande uppgifter om VHF, telefon etc på flera båtar. Om Du vill, meddela oss detta på inbetalningskortet.

Tillsammans med "Sällskapsbladet" har vi tagit fram en enkät för att pejla lite bland våra medlemmar.

Samtidigt vill vi gärna få in mer "tips" från våra medlemmar. Skriv gärna till Sällskapet och berätta om hur Du löst ventilation, elsystem etc i båten.

Själv har jag renskrapat botten på min båt och går och funderar på om inte en rullflock skulle vara bra...

Till sist får vi önska alla medlemmar en riktigt bra seglarsäsong -92.

Lars-Olof

PEPITA

Ordförande:	Hans-Udo Butschkau Box 71 139 00 Värmdö.	JULIETTE Tel:0766-214 41
Sekreterare:	Suzanna Schotte Badhusvägen 4 132 37 Saltsjö-Boo	BLANCHE Tel:08-747 91 22
Kassör:	Lars-Olof Nilsson Roslagsgatan 48 3 tr 113 54 Stockholm	PEPITA Tel:08-612 63 45
Kontaktman:	Leif Krus Herserudsvägen 20 101 34 Lidingö	THALATTA Tel:08-767 58 94

VÄRTRÄFFEN

som i år blev en senvinterträff ägde rum i början på juni. Wernsdö Skeppslags Segel Sällskap hade varit vänliga att låna ut sin klubbholme Stora Getön i mellanskärgården till oss. Det urusla vädret till trots blev vi åtta båtar, som så småningom gnuggade fender vid bryggan för att hålla värmen. Egentligen var nio båtar representerade, då Ingrid och Bengt, normalt seglandes nr 46 MATILDA med hemmahamn i Gävle, denna dag gästade på 112:an BLANCHE.

Välkomstdrinken avnjöts i god ordning och förberedelserna av den gemensamma grillningen vidtog. När alla hade bänkat sig vid middagsborden, som dagen till ära hade ställts upp på dansbanan, och en del just börjat äta kom REGNET ... Trist i och för sig, dock räckte vinet i glaset längre än vanligt! Senare satt vi i varandras båtar, där värmarna puttrade för fullt, och hade trevligt. Somnade sen till ljudet av regndropparna på rufftaket.

Morgonen därpå återfann vi varandra i dimman på bryggan, där vi fortsatte att diskutera våra båtar, seglatser, sommarplaner mm, innan det blev dags att segla hem. Samtliga båtar lär efter numera inhämtade uppgifter ha hittat tillbaka till sina hemmahamnar.

Hans

JULIETTE

SEMESTERSEGLING MED 42:OR I SIKTE

In i det sista tvekade vi i år. Skulle det bli en semester på havet eller ej? Vädret, ni vet ... Men så kom sommaren och de kära trasorna åkte upp i alla fall. Inga fjärran mål utan dit vindarna bär, hade vi sagt, och därmed låg ambitionsnivån fast. Och nog bar vindarna rätt bra. Det blev Ostkustens skärgårdar mellan Stockholm och Västervik med små dagsetapper och många härliga liggdagar. Kanske var det i år inte riktigt lika många båtar på E4:an och dess sidovägar som tidigare år. Säkert hade en del båtfolk redan givit upp efter vårens och försommarens vinterväder.

Full fart var det dock på Omega 42:orna. Vissa dagar kunde vi möta två till tre systerfartyg eller se dem ligga i hamnarna, där vi gled förbi. Eller som en Balladseglare sa till oss: "Det verkar som om alla 42:or har valt Ostkusten i år."

Natthamnen var Kårö, några sjömil sy St. Askö. Vi hade landförtöjning djupt inne i viken och det började bli sent. Då såg vi en 42:a dra förbi långt ute i farleden på nordlig kurs och för motor, uppenbarligen för att söka natthamn. Den rejäla radarmasten på akterdäck kände man igen och en blick genom kikaren gav besked: det var MATILDA från Gävle. Matrikeln upplyste om att man hade VHF ombord, så Stockholm Radio förmedlade raskt uppkopplingen till vår mobiltelefon. En kvart senare var vi två 42:or i viken. Där satt man sen på klippan hela kvällen, jämförde båtarna, kom ihåg vårträffen och "tog i" som vanligt. Kul!

Sedan kom dagen, när vi skulle till Bullerön. Efter två solgassiga liggdagar på Huvudskär bar det norrut. Nordlig vind "på näsan", men man behöver ju ladda. "Titta, där kommer en 42:a", säger hustrun, "och en till" replikerar jag. Det blev fyra stycken som vi mötte mellan Biskopsö och Bullerön. Inte nog med det. Samma kväll delade

vi natthamn på Bullerön med CASSIS och DRUVAN. Det var rekord!

"Är Omega 42:an Ostkustens vanligaste segelbåt?", frågar

Inger och Hans på nr 27

JULIETTE

SENSOMMARTRÄFF MED KAPPSEGLING

För tredje året i följd samlades vi till gemensam SEGELBATENS DAG-seglats med åtföljande familjeträff på Getfoten. Visst blev det en riktig sommarträff! Sällan har vådrets makter varit så välvilligt sinnade en 1 septemberhelg som denna gång.

I år skulle vi dela in oss i två grupper: kappseglare, d v s deltagarna i Libertus Race på Stockholms Ström å ena sidan, och "defilerare", d v s de som i likhet med tidigare år skulle visa upp sina vackra 42:or för åskådarna längs med Stockholms stränder. Senare skulle vi gemensamt segla till Getfoten. Det fina vädret med högsommarvärme och obefintliga vindar korsade dock våra planer såtillvida att "defilerarna" redan efter lunch drog till Getfoten, där de njöt av sol och bad.

En mycket angenäm överraskning blev det fina deltagandet i Libertus Race. Omega 42:ornas entypsklass samlade 10 båtar och blev därmed en av de största klasserna i tävlingen!!! Racet blev sedan en mycket lugn tillställning, eller som någon skrev: en uppvisning i konsten att kappsegla i stiltje. Kampen om placeringarna var emellertid hård med många skiften i ledningen.

I den obefintliga vinden drev vi långa stunder sida vid sida, fendrarna togs fram, när svallen från skärgårdsbåtarna kom, och någon "arg konkurrent" bjöd t o m på karameller, förmodligen för att avleda vår uppmärksamhet från vindskiften och segeltrim. I stridens hetta kom någon annan med helt egna tolkningar av regel 36, men vad gjorde väl det denna härliga dag, när risken för allvarliga tillbud var obefintlig. Målskottet smäll av så småningom och tog i stäven på 47:an FEVER. Grattis Göran med gast till en jämn och fin segling!

Senare på Getfoten blev vi åtta båtar, vilkas besättningar avnjöt en underbar kväll med alla standardtillbehör. Efter aväten middag satt vi sedan i våra sittbrunnar invecklade i diskussioner om seglarlivets allvar. Någon drog igång båtstereon och någon annan lär ha bjudit upp till dans i salongen ... Klockan var redan ett par timmar in på den nya dagen, när sista lyktan släcktes.

Söndagen bjöd sedan på en fin hemresa i lätta vindar. Att tröjan till slut åkte på berodde faktiskt på att solen värmdes för mycket på en bar rygg.

Samtliga deltagare i racet fick så småningom kopior på prislista samt deltagarplakett.

Hans

JULIETTE

STOCKHOLMS SEGLARFÖRBUND

Seglarvänner !

Här kommer lite information om den gågna helgens kappsegling, LIBERTUS RACE.

Som ni kanske lade märke till så svek oss vinden ganska ordentligt. Första gången på de 7 åren som jag arrangerat seglingen kunde vi ej föllfölja seglingen. Vad lärde vi oss av detta då ?

- Jo att inför nästa år skall seglingsföreskrifterna ändras med följande:

* Banan skall kunna kortas av, vid några på förhand utpekade platser. Flaggor med olika betydelse för de olika alterativen anges.

* För de stora båtarna kan det innebära att man endast seglar ett varv runt Fjäderholmarna. Eller, som i år att man går i mål vid Fjäderholmarna.

Annars är vi mycket glada att meddela deltagarrekorde i år !! 128 anmälda båtar

Vi noterade särskilt att vi fick äran att starta den nya klassen 11 meter, samt att Omega 42 seglarna kom i stort antal.

För de båtar som fullföljde seglingen, finns en "målgångslista" på Stsf kansli. Den listan skall betraktas som inofficiell, då tävlingsledningen beslutade att seglingen skulle ställas in. Detta förfarande använder man då man startat en segling och ej kan segla om den. För att ge de båtar som ville fortsätta segla en chans, valde vi att ej visa flaggan för avbruten segling. Detta skulle troligen medfört att de båtar som sett flaggan, direkt avbrutit.

Om man skall våga på sig en förklaring till varför vi ej kunde korta av banan så är det så att vi övertagit banan från ett annat gäng, som arrangerade det som en helt och hållet landbaserat segling. Man hade ej några båtar. Vi har även ärvt seglingsföreskrifterna, och endast gjort ändringar då IKR förändrats. Kanske lite slarvigt kan man säga så här efteråt men, men.

Vi hoppas att denna förklaring lämnar lite ljus på vad som hände på lördagseftermiddagen, samt att ni kommer tillbaka till nästa år, då vi lovar ett förbättrat arrangemang och friska vindar !

Stefan Lönn / tävlingsledare

Har ni några övriga synpunkter tas dom tacksamt emot:

Stefan Lönn
Hasselquistvägen 28
121 46 JOHANNESHÖV

SEGELBÅTENS DAG

1991 års Segelbåtens Dag bjöd på klarblå himmel, gassande sol och nästan stiltje i motsats till förra året, då det blåste "småspik". Tre Omega 42:or med sex barn och en katt ville inte kappsegla, så vi träffades vid Fjäderholmarna, där vi åt lunch tillsammans i solgasset. Det fanns inte en gnutta vind att "defilera" i, så därför begav vi oss direkt till Getfoten, där vi kastade oss i vattnet. Härligt!

Sällskapets välkomstdrink blandades till, och snart dök kappseglarna upp. Vi var åtta Omega 42:or därute vid Getfoten - en vacker syn! 21 vuxna, 7 barn, 2 katter, 1 hund och 1 papegoja, så det var rätt livligt där 42:orna låg. Man drack Sällskapsdrinken, man grillade, man pratade och umgicks på bryggan, och alla förundrades över gojan Pedro, som kan låta som en mås eller som en flock bråkande barn, som hejar på förbi-passerande änder och som säger "god natt", när det är dags att lägga sig. Men det gjorde vi ju inte! Inte en så här fin kväll. Det dröjde länge, innan alla gått till sitt och stängt luckorna för natten.

Ja, det var en mycket lyckad Segelbåtens Dag.

Suzanna

BLANCHE

FRÅN VIDA VÄRLDEN

meddelas, att tre Omega 42;or synts representerade på hög höjd i riktning mot Turkiet i början av oktober 1991 - MATILDA, NIKE och BLANCHE. Familjerna Quarnström och Schotte, som tillsammans hyrt en Oceanis 390, blev mycket förvånade, då familjen Tamm dök upp i gaten på Arlanda. Det visade sig, att vi skulle till samma ställe, nämligen till Marmaris i sydvästra Turkiet. Redan förra hösten seglade Lasse och jag i de turkiska farvattnen med Svenska Dagbladets eskader och vi längtade tillbaka till dessa sagoomspunna vatten.

Vi träffade vänner från förra året och vi fick nya vänner. Vi badade, solade förstås och seglade med vår TURKISH BLOSSOM. Vi åt underbar mat. Det turkiska köket räknas till "de stora". Vi var med om magdans (ja vi deltog faktiskt också). Hemskt kul att dansa på bordet, måste jag säga! Apropå mat. I nästan varje vik finns en taverna eller restaurang, så middagsmaten behöver man inte tänka på att köpa. Och till lunch, det enklast tänkbara: bröd, sallad, ost, oliver och vin.

En vecka går fort och det hela avslutades i Marmaris' myllrande basarkvarter. Att förlänga sin seglingssäsong med en, helst två veckor i de turkiska farvattnen kan jag verkligen rekommendera.

Suzanna

BLANCHE

Helsingborg 911030

Här kommer en hälsning från de lata latituderna där vi fortfarande seglar på helgerna (08:orna har väl torrsatt och fått på överrocken för länge sedan). Hösten har varit fantastiskt fin med mkt bra segling.

Då jag i våras tog av presenningen på S 160 PAJO III i Råå, kunde jag inte för min vildaste fantasi tro att vi skulle ha så mkt jobb med att eftermontera lite av livets nödtröft (avser kyla på di gröne pilsnerna) samt en Webasto dieselvärmare, ekolod, VHF, el-länspump, autopilot mm. Efter att vi tillbringat ca 5 veckors kvällar och nätter med detta låg hon klar för en kortare semestersegling. ...

Nu skulle det seglas i 14 dagar med PAJO III. Första anhalten var vattenhållet på danska sidan (Helsingörs proviant). Nämnas bör att handlar man tillräckligt mycket så kör de ned varorna till kajen och hjälper en att lasta i båten. Fribordshöjden förändrades efter detta tilltag (märkligt) men vad gör man inte för att uppfylla alla säkerhetskrav med bl a tillräckligt med vätska ombord (man kan ju hamna i stiltje). Allt väl och ut på böljan den blå, bondkryss till Gilleleje, vind 22 m/sek, båten går mkt högt, det kunde vi konstatera direkt, samt att focken på ca 30 kvm var i häftigaste laget, trots att vi tagit båda reven i storen. Så med ca 35 graders slagsida bar det iväg och det var ju inte litet förvåning då det dyker upp en Omega 42 till. Således bäddat för matchrace. Men ack vad jag bedrog mig, den danska båten ifråga hängde ju inte med, varken i fart eller höjd (detta kan jag nog tacka segelmakare Lind för. Det var nämligen han som fick mig att såga hål i nya båten.) Skämt åsido vi tog upp ett större hål i durken framför mastfoten och satte masten på Linds inrådan ett snäpp längre fram i foten (å la X-99) för att få bättre höjd o fart. Detta fungerade mkt bra. (Jag minns Per Arvidssons (Gullmarin) min i telefonen när han hörde vad vi gjort. Det framgick klart och tydligt att han tog sig för pannan - även i telefon). Det gjorde nog dansken också för han försvann snabbt akter över. ...

Halvvägs till Gilleleje drabbades hela besättningen av sjösjuka, eller var det kanske rentav något olämpligt dom åt, den grova sjön tog ut sin rätt och det var skönt att forsa in mellan pirarna i Gilleleje. Väl i hamn blev det stor fest och det brassades käk kl 02.15 i byssan och stämningen var på topp. Etapp 2 till Anholt. Vaknade litet sent men kom iväg till lunch trots kvällens övningar. Vi hade en mkt fin segling till Djävulsön, kallas så pga religiösa sekter som dyrkade honom där förr i tiden. Anholt är en välbesökt ö. Där låg ett tusental båtar när vi kom dit mitt i natten. Ingen kajplats ledig, men efter litet trixande ordnade det också sig och de nya grannarna bjöd på Gammeldansk mitt i natten. Dom hade seglat från Skagen samma morgon. Mkt trevligt folk. Från Anholt seglade vi tre dagar senare utan att ha skyttat några sekter tillbaka till Helsingör för ny bunkring. Jag fattar inte var alla pilsner tar vägen. Dagen efter la vi ut för att gå direkt till Åhus i Hanöbukten (min gamla hemmahamn) och jag kan bara bekräfta Per Arvidssons ord, då han på sitt litet speciella sätt uttrycker sig då farten i båten kommer på tal. DET ÄR SOM ATT KÖRA TÅG. HON GÅR SOM ETT LOK. Från Helsingör via Falsterbokanalen till Åhus under 13 timmar - det är nytt personbästa för mig. Åhus ligger långt in i Hanöbukten - hamnen har fått en kraftig ansiktslyftning och blivit riktigt trevlig att angöra, trots att det är en omväg för er då ni seglar ner mot mera civiliserade

trakter kan den varmt rekommenderas. Man går ända in till Spritan. Här ligger man bäst och har Åhus Gästis på lagom gångavstånd (10 m). ... Nåväl efter ett antal goda middagar på Åhus Gästis var det dags att segla hemåt igen. 14 dagar bara blåser iväg då man är lycklig båtägare. Bornholmsgattet och sydkusten brukar sällan förneka sig och så ej heller denna gång. Kryss i 15 m/sek hela natten men vad gör det - båten går ju utmärkt när det friskar i och kl 05.15 går vi in mellan pirarna i Kanalen. ...

Om det är så att ni får för er att publicera detta lilla kåseri vill jag ta tillfället i akt och tacka Per Arvidsson för en mkt fin båt. ...

Hälsningar till er alla Omega-ägare och tänk, SNART ÄR DET SJÖSÄTTNING. Vad jag egentligen ville - jo, jag ville bara meddela min nya adress så att ett ex av våran lilla tidning hittar fram till mig. Alltså: Christian Nyström, Pomeransgatan 7, 253 73 Helsingborg, tel. 042-22 05 01, båtrel. 010-423166, VHF 8SY8565.

Seglarhälsningar från
nr 160 PAJO III i Råå hamn
Christian Nyström

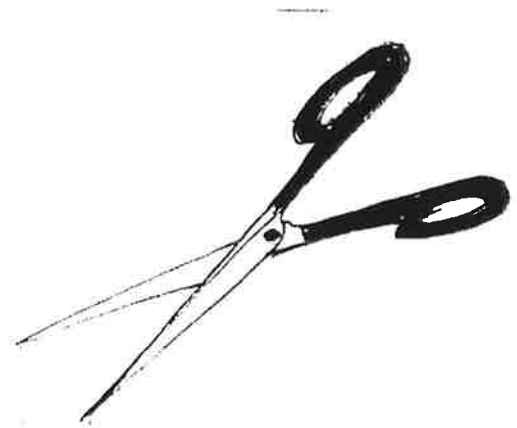
S A X A T

ur Omkretsen:

GUL GELCOAT

Om gelcoaten blir gul på ytan, kan detta ofta tvättas bort med en lösning av citronsyra.

Blanda 50 g citronsyra i 3 l vatten. Stryk på och låt det sitta på i en kvart. Tvätta av. Man vet inte vad gulfärgningen beror på, men förmodligen neutraliserar citronsyran något ämne från plasten.

ur På Kryss Till Rors:

INREDNING

Har man skadat inredningen i en Albin, Contrast, Facil, Mamba, Maxi, Nimbus, Omega, Scampi eller Scanmar, kan man få nya delar efter originalmallarna, med samma finish som den ursprungliga.

Detta erbjuder Marinträ AB, 796 00 Älvdalen, som även bygger inredningar efter måttsatta ritningar.

RAPPORT FRÅN EN NYBYGGGARE

-Det här är grejen!!! Så började det hela en onsdagskväll i våras. Maken Anders hade stängt in sig för att ostört ringa på en båttjänst i Svenska Dagbladet. Efter en bra stund kommer han med tindrande ögon och andan i halsen, viftande med ett anteckningspapper. -Det här är grejen!!! Vad var nu detta? Möjligen en Lady Helmsman i toppskick, fullständigt utrustad, till reppris och inom 2 mils avstånd från hemmet... Nä. En liten annons under SÄLJES, OMEGA 42, bygg själv, halva priset. Ett Gbgs nummer som visade sig gå till Claes Edenberg, ägare av formarna till denna vackra skapelse. Nu hade Anders pratat med Claes och fått veta att man kunde köpa skrov, däck, basinrede, köl, rigg och motor för att sedan bygga inredningen på egen hand. Det här behövde man tänka på. Det blev en vända till Lysekil för att bese formarna, träffa Claes och liksom känna efter. Om man räknar med att det tar cirka 1000 timmar för en fackman att inreda en sådan här båt, skulle det inte gå direkt fortare i vårt fall, med småbarn i huset och allt. Men som alla vet är det värre att ångra det man aldrig gjorde ...

Så såldes den egna båten som vi vinkade adjö till den 2 juli - den dagen då det efterlängttade högttrycket kom. Där stod då kapten Båtlös och hans besättning i värmen och undrade vad man egentligen gett sig in på. Vi hyrde en husvagn i bästa "Kurt Olsson-stil" proppade den full med verktyg och satte kurs mot Lysekil. Där skulle man under en vecka campa bland diverse båtformer, lastpallar, båtvgg och annat på Lysekils industrihotells område. Anders hade en självpåtagen uppgift som lite allt-i-allo under de här dagarna. Nu skulle vår båt komma att bli den först tillverkade i den här omgången, vilket väl är både på gott och ont. Plastandet av skrov, däck och basinrede är professionellt utfört allt efter Lloyds föreskrifter, men dagen då skrovformen skulle knäckas var samtliga inblandade nervösa som inför en förlösning. -Var formen tillräckligt polerad? -Skulle hon släppa formen? -Hur var finishen? -?

Jag med kamera i högsta hugg, tvååringen under armen och femåringen som inte skulle vara i vägen. - Och se! Forman öppnar segel och där står hon. - Vilken känsla, en färdig båt! (Tycker man då) Det var egentligen där som arbetet började. Skrovet, däck och basinredet skulle slipas och alla kanter skäras rent innan vi skulle vända hemåt igen. Inredningspallarna skulle ritas av och märkas, allt från den minsta lilla 5 cm list, till huvudskotten. Det föll på min lott att ta tag i detta. 102 st utdömda sjökort kom till användning.

Så lämnade vi Lysekil och begav oss hem till Söderköping för att förbereda ankomsten av båten. Nu var man åtminstone inte båtlös längre, men sällan har väl en sommar varit så lång och varm. I slutet av augusti kom hon då hem till "Sörping" med en lugn och trygg långtradarchaufför som navigatör under resan. Kölen hade också hämtats upp på vägen, hos Stena Metall i Uddevalla.

Till att börja med skulle hon vägas av, däck skulle på plats med hjälp av 250 bult och basinredet skulle plastas fast. Hon ligger utomhus under tält, men vädrets makter har varit på båtbyggarens sida då kylan har dröjt och det har gått att hålla på länge med plastandet. Samtliga skott är på plats och nu börjar den övriga inredningen ta form. Skrovet är isolerat, elrören dragna, motorbädden sitter där den ska, förpiken börjar bli färdig, pentryt är lackat och klart likaså toalettutrymmet. Men än återstår mycket. Vi strävar ändå efter att få henne i sjön denna säsong. Vår glada byggarkollega i Åmål, Ingvar Dyberg, jobbar på och räknar kallt med sjösättning till sommaren, likaså Micael Cadiá i Göteborg. Åmål båten och vår är nu försedda med segelställ från Elvströms och har fått 162 resp. 163 som segelnr. Det sporrar att nypa litet i seglen emellanåt. Nu ägnas varje ledig stund åt

nånting som har med båten att göra, men man kan heller inte undgå att bli påmind, då huset är belamrat av diverse båtprylar; man får t ex kliva över bommen för att nå fram till en viss garderob, gäst-sängen bebos fn av två rostfria tankar, under mattor och sofflock hittar man pappersmallar och ritningar. Så alla teakbitar, luckor och lådor och annat som ligger i soffor och lite varstans. Och så maken då, som har högläsning ur Byggplastkatalogen när man gått till sängs om kvällarna. Ska vi ha WALLAS-värmaren 2400 eller månne GASTHERM GTP ELECTRONIC, det är frågan. Motorerna till dessa båtar blir i alla fall Volvo Penta 2003 S, däcksutrustning från LEWMAR och riggen från Seldéns.

När sedan de här grejorna är på plats finns det hopp om en sommar till sjöss igen.

162:an

Lotta och Anders Wittbeck

EN NY RÄTTAD MEDLEMSMARIKEL

kommer att sändas ut senare i vår. Om Du har ändrat adress eller skaffat VHF e dyl, skriv eller ring till någon i styrelsen.

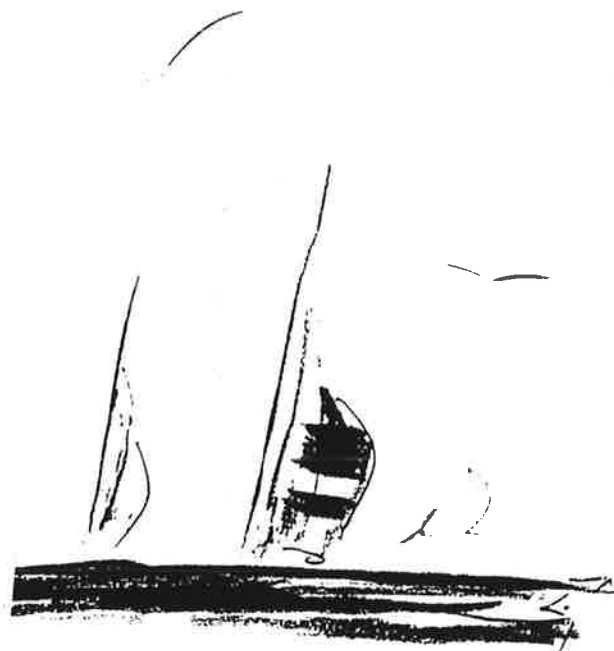
Har Du hittat felaktigheter i matrikeln, vore vi också tack-samma, om Du hör av Dig.

På förekommen anledning vill styrelsen meddela, att medlemsmatrikeln ABSOLUT INTE får komma utanför Sällskapet. Trots att vi tidigare påpekat detta, har det kommit till vår kännedom att matrikeln utnyttjats i komme-siella sammanhang.

Vi i styrelsen vill gärna veta, vilka önskemål medlemmarna har när det gäller Sällskapets aktiviteter. Därför har vi ut-format en liten enkät, som vi skickar med i detta utskick. Vi ber er fylla i enkäten och sända den till:

Suzanna Schotte
Badhusvägen 4
132 37 SALTSJÖ-BOO

Skicka in enkäten så fort som möjligt, så är ni snälla.

Har Du tips om

REPARATIONER, FÖRBÄTTRINGAR

Skriv till oss och berätta om t ex vilken firma Du anlitat, vad det kostade ... Har Du hittat en bra verkstad, som Du kan rekommendera - hör av Dig.